

(א) האם אתה תובע את מניעת זיונה מחדש של גרמניה, המסכן את שלום-העולם ואת שלום-עמנו?

(ב) האם אתה בעד שלום יציב בין ישראל ומדינות-ערב בדרך של משא ומתן ישיר, ללא מתווכים זרים וללא תנאים מוקדמים, שלום שיבטיח את זכויותיהם הצודקות ואת התפתחותם של כל העמים?

(ג) האם אתה בעד מדיניות שלום ועצמאות של מדינת ישראל ונגד הצטרפותה לבריתות איזוריות תוקפניות? שרוש שאלות אלה הציגו המחתימים, בשבוע ה-14 לקיום המשאל, כאשר

העולם הזה נלווה אל מחתימי משאל השלום

לחתום

או לא לחתום?

יחס לבכר. בו נתקלים לרוב המחתימים (ימין למעלה) מוזמנים אפילו להכנס פנימה. אולם לא תמיד באה בעקבות שלום זה הסכמה עבור שלום אחר — השלום שאותו מקווה להשיג עצומת השלום הזאת.

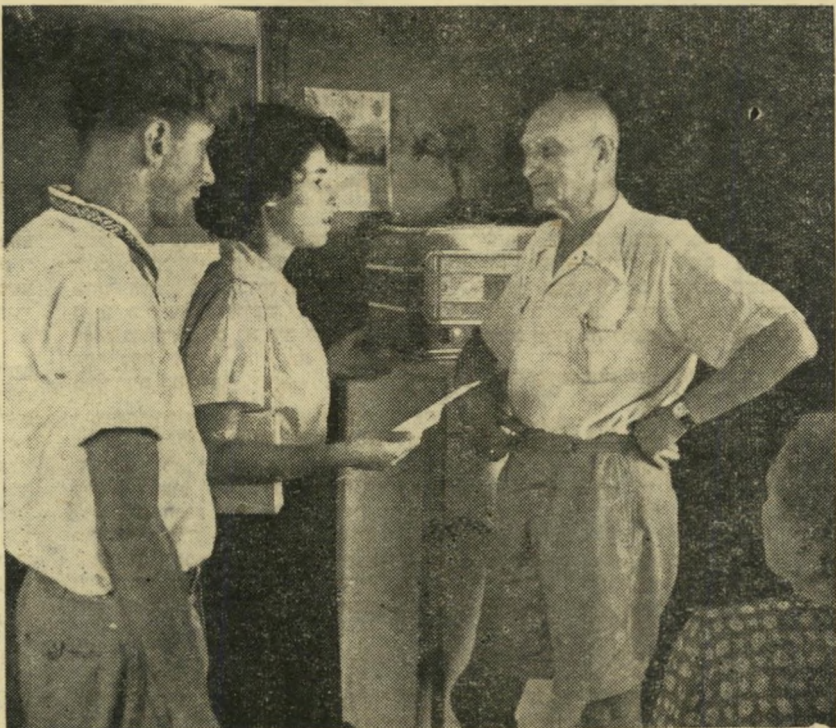
קומוניסטי מפורסם שביקר או אצל סיקאסו תקע את עיניו בדמותה של יונה. שנית גבחר שם הולם יותר: הפרטיזנים למען השלום, שבחרו בוועדה קבועה אשר בראשה היועמד המדען הקומוניסטי המפורסם פרדריק ז'וליו קירי.

מעוף היונה בעולם הרחב החל. בעצם היתה זו מגפה. היא צויירה על כרזות, קירות ומכונות, היסבעה על מאפרות, מטפחות ו-עגילים. ציכוסלובקיה, פולניה, בולגריה ו-רוסיה הטביעו אותה גם על בוליהן. באיטליה יצרו אותה ממקרונים וספנטי למכירה לאוהבי-שלום.

נולדו ימי-שלום, שבועות-שלום, מרוצי-שלום, רקודי-שלום. וסיגריות-שלום. לחיות גוייסו אנשים מבריקים ומושכים ממדרגה ראשונה. אזנים, כמו פבלו סיקאסו ודיאגו ריביארה המקסיקאי, סופרים, כמו הווארד פאסט האמריקאי ואנשי-כמורה, כמו הדיקאן האדום מקנטרבורי.

קול תופים
אמנם, טענו הפעילים, היוזמה יצאה מ-מפלגות סוציאליסטיות ומברית המועצות, אך תנועת השלום עצמה צריכה להיות מושה תחת על יסודות רחבים יותר, חייבת לכלול את כל החוגים, להיות אפולטיבית לחלוטין.

• סטאלין בחוברת האחרונה שלו לפני מותו סיכם: "תנועת השלום לא תשנה משטרים אבל אם היא תפתור בעייה אחת שבתביה שלום הרי כל עתיד העולם תלוי בה".

ויכוח עקר. אחד המתווכחים הוא זאב אולברג, תושב גריפון במעברת אבו-כביר (מרכז). ביחס לכל השאלות הוא סומך על הממשלה, שלדעתו עושה את שלה. לא נרתע מדעתו זאת אפילו לאחר שמאיר פינטו, אחד המחתימים, הזכיר לו שהוא מחוסר עבודה כבר חודשים אחדים.

ל צעירים ולצעירות היתה משאלה א-חת בלבד: "לחתום בבקשה?" המועי-מדים לחתימה לא היו שחקני-קולנוע, או אנשים נכבדים אחרים שחלקו אוטוגר-פים. המחתימים לא היו אנשי מס-הכנסה, או סקדיי-בנק. היתה להם מטרה אחת, שלא תטולא עכורם בפו: השלום.

לראשונה עורר השלום באופן מיוחד קבו-צת אינטלקטואלים צרפתים ופולנים שקיימו בשנת 1948 קונגרס בורוסצ'לב (לשעבר ברסלאו) פולניה, בחרו בוועדה בינלאומית של האינטלקטואלים להגנה של השלום.

בהחלטתה קבעה הוועדה שאם עד עתה היתה הגנה זו דאגתם של דיפלומטים ו-חוגים מצומצמים אחרים בלבד, תיהפך מעתה ואילך לענינו של כל אדם ואדם.

סעוף היונה

במערכ הסתכלו על צעד זה ברגשית מהולים מאד. חלק ראה בו תחבולה תעמול-תית קומוניסטית, לא מזיקה ביותר. רבים אחרים ראו בזה סוס טרויאני קרמליני, ת-נית תעמולתית מחושבת לכל פרטיה, ש-מטרתה היתה לרפות את ידי המערב ו-למנוע את זיונו, שעה שהמפלגות הקומוניס-טיות עסקו בהכנת מהפכות...

הקרב לשלום שהקומאינסורם כינה איתו כ-עיקר כל הפעילויות של המפלגות הקו-מוניסטיות, החל. אבל הוא לא התקדם לפני אביב 1949, כשהתכנס בפריז קונגרס השלום העולמי.

הקונגרס הצטייד ראשית כל בסמל. משרר